

I

(Acte legislative)

DIRECTIVE

DIRECTIVA 2013/37/UE A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI

din 26 iunie 2013

de modificare a Directivei 2003/98/CE privind reutilizarea informațiilor din sectorul public

(Text cu relevanță pentru SEE)

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 114,

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European ⁽¹⁾,hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară ⁽²⁾,

întrucât:

- (1) Documentele întocmite de organisme din sectorul public ale statelor membre constituie un rezervor de resurse vast, diversificat și valoros, care poate fi utilizat în serviciul economiei cunoașterii.
- (2) Directiva 2003/98/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 17 noiembrie 2003 privind reutilizarea informațiilor din sectorul public ⁽³⁾ stabilește un număr minim de norme care guvernează reutilizarea, precum și modulurile practice privind facilitarea reutilizării documentelor existente deținute de organismele din sectorul public ale statelor membre.
- (3) Politicile de deschidere a datelor care încurajează punerea la dispoziție pe scară largă și reutilizarea informațiilor din sectorul public în scopuri private sau comerciale, cu constrângeri juridice, tehnice sau financiare minime sau inexistente, și care promovează circulația informațiilor, nu numai pentru operatorii economici, ci și pentru

publicul larg, pot juca un rol important în demararea dezvoltării de noi servicii bazate pe mijloace inovatoare de combinare și utilizare a acestor informații, pot stimula creșterea economică și promova angajamentul social. Cu toate acestea, acest lucru necesită condiții de concurență echitabile la nivelul Uniunii în ceea ce privește autorizarea sau interzicerea reutilizării documentelor, obiectiv care nu poate fi atins dacă este lăsat în seama diferitelor norme și practici ale statelor membre sau ale organismelor din sectorul public în cauză.

- (4) Permișiunea de a reutiliza documentele deținute de un organism din sectorul public adaugă valoare pentru reutilizatori, pentru utilizatorii finali și pentru societate în general și, în numeroase cazuri, pentru organismul public propriu-zis, prin promovarea transparenței și a răspunderii și furnizarea de feedback din partea reutilizatorilor și a utilizatorilor finali, ceea ce permite organismului din sectorul public în cauză să îmbunătățească calitatea informațiilor colectate.
- (5) După adoptarea primului set de norme privind reutilizarea informațiilor din sectorul public în 2003, cantitatea de date, inclusiv de date publice, a crescut într-un ritm exponențial la nivel mondial, fiind generate și colectate noi tipuri de date. În paralel, are loc o evoluție continuă a tehnologiilor de analiză, exploatare și prelucrare a datelor. Progresul tehnologic rapid permite crearea de noi servicii și aplicații pe baza utilizării, cumulării sau combinării datelor. Normele adoptate în 2003 nu mai țin pasul cu aceste schimbări rapide și, prin urmare, există riscul pierderii oportunităților economice și sociale oferite de reutilizarea datelor publice.
- (6) În același timp, statele membre au stabilit politici de reutilizare în temeiul Directivei 2003/98/CE, iar unele dintre acestea au adoptat abordări ambițioase în materie de deschidere a datelor pentru a le permite cetățenilor și societăților comerciale să reutilizeze datele accesibile din sectorul public în condiții mai favorabile decât nivelul de bază prevăzut de directiva respectivă. Pentru a împiedica transformarea diverselor norme din

⁽¹⁾ JO C 191, 29.6.2012, p. 129.

⁽²⁾ Poziția Parlamentului European din 13 iunie 2013 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial) și Decizia Consiliului din 20 iunie 2013.

⁽³⁾ JO L 345, 31.12.2003, p. 90.

diferite state membre în obstacole pentru oferta transfrontalieră de produse și servicii și pentru a permite reutilizarea seturilor de date publice comparabile în cazul aplicațiilor paneuropene bazate pe acestea, este necesară o armonizare minimă pentru a identifica datele publice care pot fi reutilizate pe piața internă de informații, în mod coerent cu sistemul relevant privind accesul la informațiile respective.

- (7) Directiva 2003/98/CE nu include nicio obligație cu privire la accesul la documente și nicio obligație de a permite reutilizarea documentelor. Decizia de a permite sau nu reutilizarea acestora aparține statelor membre sau organismului din sectorul public în cauză. În același timp, Directiva 2003/98/CE are la bază normele naționale privind accesul la documente, iar autorizația de reutilizare nu mai constituie, prin urmare, o obligație impusă de directiva respectivă în cazul în care accesul este restrâns (de exemplu, atunci când norme naționale restrâng accesul, permițându-l doar cetățenilor sau societăților care fac dovada unui interes special pentru a obține accesul la documente) sau exclus (de exemplu, atunci când norme naționale exclud accesul, din cauza caracterului sensibil al documentelor întemeiat, printre altele, pe motive de securitate națională, de apărare sau de securitate publică). Anumite state membre au legat în mod expres dreptul de reutilizare de un drept de acces, pentru ca toate documentele care sunt în general accesibile să poată fi reutilizate. În alte state membre, legătura dintre cele două seturi de norme este mai puțin evidentă, iar acest fapt constituie o sursă de insecuritate juridică.
- (8) Prin urmare, Directiva 2003/98/CE ar trebui să fie modificată, astfel încât să prevadă o obligație clară din partea statelor membre de a lua măsuri pentru ca toate documentele să devină reutilizabile, cu excepția cazurilor în care accesul este restrâns sau exclus în temeiul unor norme naționale referitoare la accesul la documente și sub rezerva celorlalte excepții prevăzute în prezenta directivă. Modificările aduse prin prezenta directivă nu urmăresc să definească sau să schimbe regimurile de acces din statele membre, care rămân sub răspunderea acestora.
- (9) Ținând seama de dreptul Uniunii și de obligațiile internaționale asumate de statele membre și de Uniune, în special în temeiul Convenției de la Berna pentru protecția operelor literare și artistice și al Acordului privind aspectele legate de comerț ale drepturilor de proprietate intelectuală, documentele asupra cărora părți terțe dețin drepturi de proprietate intelectuală ar trebui să fie excluse din domeniul de aplicare al Directivei 2003/98/CE. În cazul în care o parte terță a fost proprietarul inițial al unor drepturi de proprietate intelectuală asupra unui document deținut de bibliotecă, inclusiv de bibliotecă universitară, de muzee și de arhive și dacă durata protecției drepturilor respective nu a expirat, respectivul document ar trebui să fie considerat, în sensul prezentei directive, drept document asupra căruia părți terțe dețin drepturi de proprietate intelectuală.
- (10) Directiva 2003/98/CE ar trebui să se aplice documentelor a căror punere la dispoziție se încadrează în sfera misiunii de serviciu public a organismelor în cauză din sectorul public, astfel cum este definită misiunea de serviciu public prin lege sau prin alte norme obligatorii din statele membre în cauză. În lipsa unor astfel de norme, misiunea de serviciu public ar trebui definită în conformitate cu practica administrativă obișnuită din statele membre în cauză, cu condiția ca sfera misiunii de serviciu public să fie transparentă și să poată face obiectul unei căi de atac. Misiunea de serviciu public ar putea fi definită în general sau de la caz la caz, pentru fiecare dintre organismele din sectorul public.
- (11) Prezenta directivă ar trebui pusă în aplicare și aplicată în deplină concordanță cu principiile referitoare la protecția datelor cu caracter personal, în conformitate cu Directiva 95/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 24 octombrie 1995 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date⁽¹⁾. Este important de remarcat în special faptul că directiva respectivă prevede că statele membre ar trebui să stabilească condițiile în care operațiunile de prelucrare a datelor cu caracter personal sunt legale. În plus, unul dintre principiile directivei respective este că datele cu caracter personal trebuie să nu fie prelucrate în urma colectării într-un mod incompatibil cu scopurile determinate, explicite și legitime pentru care datele respective au fost colectate.
- (12) Directiva 2003/98/CE nu ar trebui să aducă atingere drepturilor, inclusiv drepturilor economice și morale, de care beneficiază angajații organismelor din sectorul public, conform normelor naționale.
- (13) Mai mult, atunci când un document este pus la dispoziție în vederea reutilizării, organismul din sectorul public ar trebui să își păstreze dreptul de a exploata documentul respectiv.
- (14) Domeniul de aplicare al Directivei 2003/98/CE ar trebui extins la biblioteci, inclusiv la biblioteci universitare, la muzee și arhive.
- (15) Unul din principalele obiective ale instituirii pieței interne îl constituie crearea unor condiții propice dezvoltării de servicii la nivelul întregii Uniuni. Bibliotecile, muzeele și arhivele dețin un volum important de resurse valoroase de informații din sectorul public, mai ales de când proiectele de digitalizare au permis creșterea volumului de materiale digitale din domeniul public. Aceste colecții din patrimoniul cultural și metadatele aferente constituie o posibilă bază a produselor și serviciilor cu conținut digital și prezintă un potențial imens de reutilizare novatoare în sectoare precum educația și turismul. Posibilitățile mai ample de reutilizare a materialului cultural din sectorul public ar trebui, printre altele, să permită întreprinderilor din Uniune să își fructifice potențialul și să contribuie la creșterea economică și la crearea de locuri de muncă.

⁽¹⁾ JO L 281, 23.11.1995, p. 31.

- (16) Normele și practicile aplicate de statele membre referitoare la exploatarea resurselor culturale din sectorul public prezintă diferențe importante, care ridică obstacole în calea valorificării potențialului economic al resurselor respective. Continuând să investească în digitalizare, numeroase biblioteci, muzee și arhive își pun deja la dispoziție conținutul care aparține domeniului public în vederea reutilizării și caută în mod activ posibilități de reutilizare a conținuturilor lor. Cu toate acestea, deoarece instituțiile de cultură își desfășoară activitatea în medii foarte diferite din punct de vedere normativ și cultural, practicile aplicate de aceste instituții în vederea valorificării conținutului s-au înscris într-o evoluție divergentă.
- (17) Deoarece diferențele dintre normele și practicile naționale sau lipsa clarității împiedică buna funcționare a pieței interne și dezvoltarea adecvată a societății informaționale în Uniune, ar trebui întreprinsă o minimă armonizare a normelor și practicilor naționale în materie de reutilizare a materialelor culturale publice din librării, muzee și arhive.
- (18) Extinderea domeniului de aplicare al Directivei 2003/98/CE ar trebui limitată la trei tipuri de instituții de cultură: biblioteci, inclusiv biblioteci universitare, muzee și arhive, deoarece colecțiile acestora sunt și vor deveni într-o tot mai mare măsură un material valoros destinat reutilizării sub forma a numeroase produse, cum ar fi aplicațiile mobile. Alte tipuri de instituții de cultură (precum orchestrele, operele, baleturile și teatrele), inclusiv arhivele care fac parte din aceste instituții, ar trebui excluse în continuare din domeniul de aplicare, având în vedere particularitatea lor, proprie „artei spectacolului”. Deoarece aproape toate materialele lor sunt protejate prin drepturi de proprietate intelectuală deținute de părți terțe și, prin urmare, ar fi excluse din domeniul de aplicare al directivei respective, includerea lor în domeniul de aplicare ar avea efecte limitate.
- (19) Digitalizarea reprezintă un mijloc important de creștere a gradului de accesibilitate și de reutilizare a materialului cultural în scopuri educaționale, profesionale sau recreative. Aceasta oferă, de asemenea, importante oportunități economice, facilitându-se integrarea materialului cultural în serviciile și produsele digitale, ceea ce contribuie la crearea de locuri de muncă și la creșterea economică. Aceste aspecte au fost evidențiate, între altele, în Rezoluția Parlamentului European din 5 mai 2010 referitoare la „Europeana — etapele următoare”⁽¹⁾, în Recomandarea 2011/711/UE a Comisiei din 27 octombrie 2011 privind digitizarea și accesibilitatea online a materialului cultural și conservarea digitală⁽²⁾ și în concluziile Consiliului din 10 mai 2012 privind digitizarea și accesibilitatea online a materialului cultural și conservarea digitală⁽³⁾. Aceste documente trasează calea de urmat pentru abordarea aspectelor juridice, economice și organizatorice ale transpunerii în format digital și punerii la dispoziție online a patrimoniului cultural al Europei.
- (20) Pentru a facilita reutilizarea, organismele din sectorul public ar trebui, acolo unde este posibil și adecvat, să pună la dispoziție documentele în formate deschise și prelucrabile automat și să le prezinte, însoțite de metadate, la nivelul optim de precizie și granularitate, într-un format care să asigure interoperabilitatea, de exemplu prin prelucrarea lor în conformitate cu principiile de guvernare a cerințelor în materie de compatibilitate și de capacitate de utilizare aplicabile informațiilor spațiale în cadrul Directivei 2007/2/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 14 martie 2007 de instituire a unei infrastructuri pentru informații spațiale în Comunitatea Europeană (INSPIRE)⁽⁴⁾.
- (21) Ar trebui să se considere că un document există într-un format prelucrabil automat dacă formatul de fișier care îl conține este structurat în așa fel încât aplicațiile software să poată identifica, recunoaște și extrage cu ușurință date specifice din acesta. Datele codificate în fișiere care sunt structurate într-un format prelucrabil automat sunt date prelucrabile automat. Formatele prelucrabile automat pot fi deschise sau protejate prin drepturi exclusive și pot fi standarde formale sau nu. Documentele codificate într-un format de fișier care limitează această prelucrare automată, deoarece datele nu pot fi extrase sau nu pot fi extrase cu ușurință din aceste documente, nu ar trebui considerate documente în format prelucrabil automat. Statele membre ar trebui, după caz, să încurajeze utilizarea de formate deschise, prelucrabile automat.
- (22) În cazul în care organismele din sectorul public percep taxe pentru reutilizarea documentelor, taxele respective ar trebui, în principiu, să se limiteze la costurile marginale. Cu toate acestea, ar trebui să se țină seama de necesitatea de a nu împiedica funcționarea obișnuită a organismelor din sectorul public care sunt obligate să genereze venituri care să acopere o parte semnificativă a costurilor lor legate de îndeplinirea misiunii lor de serviciu public sau a costurilor aferente colectării, întocmirii, reproducerii și difuzării anumitor documente puse la dispoziție în vederea reutilizării. În astfel de cazuri, organismele din sectorul public ar trebui să fie în măsură să impună taxe superioare costurilor marginale. Respectivele taxe ar trebui să fie stabilite pe baza unor criterii obiective, transparente și verificabile, iar venitul total obținut prin punerea la dispoziție a documentelor și autorizarea reutilizării lor nu ar trebui să depășească costul colectării, întocmirii, reproducerii și difuzării, la care se adaugă un profit rezonabil. Cerința de a genera venituri pentru a acoperi o parte semnificativă a costurilor organismelor din sectorul public legate de îndeplinirea misiunii lor de serviciu public sau a costurilor aferente colectării, întocmirii, reproducerii și difuzării anumitor documente nu trebuie să fie prevăzută prin lege ci poate decurge, de exemplu, din practicile administrative în vigoare în statele membre. Statele membre ar trebui să revizuiască în mod regulat o astfel de cerință.

⁽¹⁾ JO C 81 E, 15.3.2011, p. 16.

⁽²⁾ JO L 283, 29.10.2011, p. 39.

⁽³⁾ JO C 169, 15.6.2012, p. 5.

⁽⁴⁾ JO L 108, 25.4.2007, p. 1.

- (23) Bibliotecile, muzeele și arhivele ar trebui să aibă dreptul de a impune taxe superioare costurilor marginale și cu scopul de a nu împiedica funcționarea lor obișnuită. În cazul respectivelor organisme din sectorul public, venitul total obținut prin punerea la dispoziție a documentelor și autorizarea reutilizării lor în perioada contabilă corespunzătoare nu ar trebui să depășească costul colectării, întocmirii, reproducerii, difuzării, conservării și al autorizației de a utiliza opere protejate prin drepturi, la care se adaugă un profit rezonabil. În cazul bibliotecilor, muzeelor și arhivelor, având în vedere particularitățile lor, la calculul profitului rezonabil ar putea fi luate în considerare prețurile aplicate de sectorul privat pentru reutilizarea unor documente identice sau similare.
- (24) Limitele superioare ale taxelor stabilite în prezenta directivă nu aduc atingere dreptului statelor membre de a aplica taxe inferioare sau de a nu aplica taxe.
- (25) Statele membre ar trebui să stabilească criteriile aplicabile percepției unor taxe superioare costurilor marginale. În această privință, de exemplu, statele membre pot stabili aceste criterii în normele naționale sau pot desemna unul sau mai multe organisme adecvate, altele decât însuși organismul din sectorul public, competente să stabilească acest tip de criterii. Organismul respectiv ar trebui să fie organizat în conformitate cu sistemele constituționale și juridice ale statelor membre. Ar putea fi un organism existent, care dispune de competențe de execuție bugetară și se află sub răspundere politică.
- (26) În ceea ce privește orice reutilizare a documentului, organismele din sectorul public pot impune o serie de condiții, după caz prin intermediul unei licențe, precum recunoașterea sursei și confirmarea modificării documentului, sub orice formă, de către reutilizator. Orice licențe de reutilizare a informațiilor din sectorul public ar trebui să impună, în orice caz, cât mai puține restricții în materie de reutilizare, de exemplu limitându-le la o indicare a sursei. Licențele deschise disponibile online, care oferă mai multe drepturi de reutilizare fără limitări tehnologice, financiare sau geografice și care se bazează pe formatele de date deschise ar trebui să joace un rol important în acest sens. Prin urmare, statele membre ar trebui să încurajeze utilizarea licențelor deschise, care ar trebui să devină, eventual, o practică standard în întreaga Uniune.
- (27) Comisia a sprijinit elaborarea unui tablou de bord online privind informațiile din sectorul public, cuprinzând indicatori de performanță relevanți pentru reutilizarea informațiilor din sectorul public din toate statele membre. Printr-o actualizare periodică a acestui tablou de bord, se va contribui la schimbul de informații dintre statele membre și la disponibilitatea informațiilor în legătură cu politicile și practicile din întreaga Uniune.
- (28) Căile de atac ar trebui să includă posibilitatea unei revizuirii de către un organism de control imparțial. Organismul respectiv ar putea fi o autoritate națională deja existentă, precum autoritatea națională din domeniul concurenței, autoritatea națională de reglementare a accesului la documente sau o autoritate națională judiciară. Organismul în cauză ar trebui să fie organizat în conformitate cu sistemele constituționale și juridice ale statelor membre și nu ar trebui să aducă atingere niciuneia dintre căile de atac de care dispun, sub o altă formă, solicitanții reutilizării. Cu toate acestea, organismul în cauză ar trebui să fie distinct de mecanismul aplicat de statul membru pentru stabilirea criteriilor de impunere a unor taxe superioare costurilor marginale. Căile de atac ar trebui să includă posibilitatea de revizuire a deciziilor nefavorabile, precum și a deciziilor care, deși permit reutilizarea, ar putea afecta totuși solicitanții din alte motive, în special prin normele aplicate pentru impunerea taxelor. Procedura de revizuire ar trebui să fie promptă, răspunzând nevoilor unei piețe aflate în schimbare rapidă.
- (29) La stabilirea principiilor de reutilizare a documentelor, ar trebui respectate normele privind concurența, evitându-se, pe cât posibil, eventualele înțelegeri exclusive dintre organismele din sectorul public și parteneri privați. Cu toate acestea, pentru a oferi un serviciu de interes public, uneori poate fi necesară acordarea unui drept exclusiv de reutilizare a anumitor documente din sectorul public. Aceasta s-ar putea întâmpla, printre alte cazuri, dacă niciun editor comercial nu ar dori să publice informațiile fără a deține acest drept de exclusivitate. Pentru a ține seama de acest aspect problematic, Directiva 2003/98/CE autorizează, cu condiția unei revizuirii periodice, acorduri de exclusivitate în cazul în care este necesar un drept exclusiv pentru a presta un serviciu de interes public
- (30) În urma extinderii domeniului de aplicare al Directivei 2003/98/CE la bibliotecă, inclusiv bibliotecă universitară, muzeu și arhive, este indicat să se ia în considerare divergențele actuale dintre statele membre în ceea ce privește digitalizarea resurselor culturale, care nu ar putea fi reglementate în mod eficace de normele în vigoare prevăzute de directiva menționată cu privire la acordurile exclusive. Există numeroase acorduri de cooperare între bibliotecă, inclusiv bibliotecile universitare, muzee și arhive și, respectiv, parteneri privați, care presupun digitalizarea unor resurse culturale și prin care se acordă drepturi exclusive partenerilor privați. Experiența a demonstrat că aceste parteneriate public-private pot facilita utilizarea judicioasă a colecțiilor culturale, accelerând, în același timp, accesul publicului la patrimoniul cultural.
- (31) În cazul în care există un drept exclusiv care se aplică digitalizării resurselor culturale, ar putea fi necesară o anumită perioadă de exclusivitate pentru a oferi partenerului privat posibilitatea de a-și recupera investiția. Această perioadă ar trebui totuși să fie limitată în timp și cât mai scurtă posibil, pentru a respecta principiul potrivit căruia materialul aparținând domeniului public ar trebui să rămână în domeniul public după ce este transpus în format digital. Perioada de-a lungul căreia dreptul de exclusivitate de a digitaliza resurse culturale rămâne în vigoare nu ar trebui să depășească, în general,

- 10 ani. Orice perioadă de exclusivitate mai lungă de 10 ani ar trebui să facă obiectul unei revizuii, luându-se în considerare schimbările tehnologice, financiare și administrative care au avut loc în mediul în cauză de la încheierea acordului. În plus, orice parteneriat public-privat privind digitalizarea resurselor culturale ar trebui să acorde instituției de cultură partener drepturi depline asupra utilizării resurselor culturale digitalizate după expirarea parteneriatului.
- (32) Pentru a lua în considerare în mod corespunzător contractele și alte acorduri prin care se acordă drepturi exclusive și care au fost încheiate înainte de intrarea în vigoare a prezentei directive, ar trebui instituite măsuri tranzitorii adecvate pentru protecția intereselor părților interesate, în cazul în care drepturile lor exclusive nu se încadrează la excepțiile autorizate în temeiul prezentei directive. Respectivă măsură tranzitorie ar trebui să permită drepturilor exclusive ale părților să rămână în vigoare până la expirarea contractului sau, în cazul contractelor cu durată nedeterminată sau al contractelor cu o durată foarte lungă, să fie menținute pe o perioadă suficient de îndelungată pentru a le permite părților să ia măsurile corespunzătoare. Măsurile tranzitorii în cauză nu ar trebui să se aplice contractelor sau altor acorduri încheiate după intrarea în vigoare a prezentei directive dar anterior aplicării măsurilor naționale de transpunere a prezentei directive, pentru a se evita situațiile în care se încheie contracte sau alte acorduri pe termen lung care nu sunt conforme cu prezenta directivă cu scopul de a eluda viitoarele măsuri naționale de transpunere care urmează să fie adoptate. Prin urmare, contractele și alte acorduri încheiate după data intrării în vigoare a prezentei directive, dar înainte de data aplicării măsurilor naționale de transpunere ar trebui să respecte prezenta directivă cu începere de la data aplicării măsurilor naționale de transpunere a prezentei directive.
- (33) Deoarece obiectivele prezentei directive, și anume facilitarea creării de produse și servicii informaționale la nivelul întregii Uniuni pe baza documentelor din sectorul public pentru a asigura utilizarea transfrontalieră efectivă a documentelor din sectorul public, pe de o parte de către întreprinderile private, în special întreprinderile mici și mijlocii, pentru produsele și serviciile informaționale cu valoare adăugată, și pe de altă parte de către cetățeni, pentru a facilita libera circulație a informațiilor și comunicarea, nu pot fi realizate în mod satisfăcător de statele membre și, având în vedere domeniul de aplicare paneuropean al acțiunii propuse, acestea pot fi, prin urmare, realizate mai bine la nivelul Uniunii, Uniunea poate adopta măsuri în conformitate cu principiul subsidiarității, astfel cum este prevăzut la articolul 5 din Tratatul privind Uniunea Europeană. În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este enunțat în respectivul articol, prezenta directivă nu depășește ceea ce este necesar pentru îndeplinirea acestor obiective.
- (34) Prezenta directivă respectă drepturile fundamentale și se observă principiile recunoscute în special de Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, inclusiv dreptul la protecția datelor cu caracter personal (articolul 8) și dreptul la proprietate (articolul 17). Nicio dispoziție din prezenta directivă nu ar trebui să facă obiectul unei interpretări sau puneri în aplicare care nu este conformă cu Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.
- (35) Este necesar ca statele membre să informeze Comisia în legătură cu amploarea reutilizării informațiilor din sectorul public, cu condițiile în care este aceasta posibilă, precum și cu practicile în materie de căi de atac.
- (36) Comisia ar trebui să asiste statele membre în punerea în aplicare a prezentei directive într-o manieră coerentă, prin elaborarea de orientări, în special cu privire la licențele standard recomandate, la seturile de date și la taxarea reutilizării documentelor, după consultarea cu părțile interesate.
- (37) Prin urmare, Directiva 2003/98/CE ar trebui modificată în consecință,

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

Articolul 1

Directiva 2003/98/CE se modifică după cum urmează:

1. Articolul 1 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (2) se modifică după cum urmează:

(i) litera (a) se înlocuiește cu următorul text:

„(a) documentelor a căror punere la dispoziție constituie o activitate care nu se încadrează în sfera misiunii de serviciu public a organismelor în cauză din sectorul public, astfel cum este definită prin lege sau prin alte norme obligatorii din statul membru, sau în lipsa unor astfel de norme, astfel cum este definită în conformitate cu practica administrativă obișnuită din statul membru în cauză, cu condiția ca sfera misiunii de serviciu public să fie transparentă și să poată face obiectul unei căi de atac;”;

(ii) litera (c) se înlocuiește cu următorul text:

„(c) documentelor la care accesul este exclus în temeiul regimurilor de acces din statele membre, inclusiv din următoarele motive:

— protecția securității naționale (și anume, securitatea statului), apărarea sau siguranța publică;

— confidențialitatea statistică;

— confidențialitatea comercială (de exemplu, secretele de afaceri, profesionale sau de întreprindere);”;

(iii) se introduc următoarele litere:

- „(ca) documentelor la care accesul este restrâns în temeiul regimurilor de acces din statele membre, inclusiv cazurilor în care cetățenii sau întreprinderile trebuie să facă dovada unui interes special pentru a obține accesul la documente;
- (cb) părților din documente care conțin doar sigle, steme și însemne;
- (cc) documentelor la care accesul este exclus sau restrâns în temeiul regimurilor de acces din motive legate de protecția datelor cu caracter personal și părților din documente accesibile în temeiul respectivelor regimuri care conțin date cu caracter personal a căror reutilizare a fost definită prin lege ca fiind incompatibilă cu legislația privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal;”;

(iv) litera (e) se înlocuiește cu următorul text:

„(e) documentelor deținute de instituții de învățământ și cercetare, inclusiv organizații constituite pentru transferul rezultatelor cercetării, școli și universități, cu excepția bibliotecilor universitare; și”;

(v) litera (f) se înlocuiește cu următorul text:

„(f) documentelor deținute de instituții de cultură, altele decât muzeele, bibliotecile și arhivele.”;

(b) alineatul (3) se înlocuiește cu următorul text:

„(3) Prezenta directivă se bazează pe regimurile de acces din statele membre și nu le aduce atingere.”;

(c) la alineatul (4), cuvântul „comunitară” se înlocuiește cu cuvântul „Uniunii”.

2. La articolul 2 se adaugă următoarele puncte:

„6. «format prelucrabil automat» înseamnă un format de fișier structurat astfel încât să permită aplicațiilor software să identifice, să recunoască și să extragă cu ușurință date specifice, inclusiv declarații individuale de fapt, și structura internă a acestora;

7. «format deschis» înseamnă un format de fișier care este independent de platformele utilizate și care se află la dispoziția publicului fără nicio restricție de natură să împiedice reutilizarea documentelor în cauză;

8. «standard formal deschis» înseamnă un standard care a fost stabilit în scris și care conține specificații privind cerințele cu privire la modalitatea de asigurare a interoperabilității software-ului;

9. «universitate» înseamnă orice organism din sectorul public care organizează studii superioare postliceale la a căror absolvire se acordă diplome universitare.”

3. Articolul 3 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 3

Principiu general

(1) Sub rezerva dispozițiilor alineatului (2), statele membre se asigură că documentele care intră sub incidența prezentei directive în conformitate cu articolul 1 sunt reutilizabile în scopuri comerciale sau necomerciale în conformitate cu condițiile stabilite în capitolele III și IV.

(2) În cazul documentelor asupra cărora bibliotecile, inclusiv bibliotecile universitare, muzeele și arhivele dețin drepturi de proprietate intelectuală, statele membre se asigură că, dacă este permisă reutilizarea acestui tip de documente, ele sunt reutilizabile în scopuri comerciale sau necomerciale în conformitate cu condițiile stabilite în capitolele III și IV.”

4. La articolul 4, alineatele (3) și (4) se înlocuiesc cu următorul text:

„(3) În cazul unei decizii nefavorabile, organismele din sectorul public comunică solicitantului motivele refuzului, pe baza prevederilor relevante ale regimului de acces din statul membru în cauză sau a dispozițiilor de drept intern adoptate în temeiul prezentei directive, în special a articolului 1 alineatul (2) literele (a)-(cc) sau a articolului 3. În cazul în care decizia nefavorabilă a fost luată în temeiul articolului 1 alineatul (2) litera (b), organismul din sectorul public menționează persoana fizică sau juridică titulară a drepturilor, în cazul în care este cunoscută, sau la deținătorul licenței de la care organismul din sectorul public a obținut materialul în cauză. Nu este necesar ca bibliotecile, inclusiv bibliotecile universitare, muzeele și arhivele să includă o astfel de mențiune.

(4) Orice decizie privind reutilizarea cuprinde o trimitere la căile de atac, în cazul în care solicitantul dorește să conteste decizia. Printre căile de atac se numără posibilitatea revizuirii de către un organism de control imparțial, care dispune de cunoștințele de specialitate adecvate, cum ar fi autoritatea națională din domeniul concurenței, autoritatea națională de reglementare a accesului la documente sau o autoritate judiciară națională, și ale cărei decizii sunt obligatorii pentru organismul din sectorul public în cauză.”

5. Articolul 5 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 5

Formate disponibile

(1) Organismele din sectorul public își pun la dispoziție documentele în orice format preexistent sau în orice limbă disponibilă și, dacă este posibil și adecvat, în formate deschise și prelucrabile automat, împreună cu metadatele lor. Atât formatele, cât și metadatele, ar trebui, în măsura posibilului, să respecte standardele formale deschise.

(2) Alineatul (1) nu impune o obligație pentru organismele din sectorul public de a crea sau adapta documente sau de a furniza extrase din documente pentru a se conforma alineatului respectiv, în cazul în care acest demers ar necesita eforturi disproportionale, care depășesc amploarea unei simple operațiuni.

(3) Organismele din sectorul public nu pot fi obligate, în temeiul prezentei directive, să continue producția și stocarea unui anumit tip de documente, în vederea reutilizării acestora de o organizație din sectorul privat sau public.”

6. Articolul 6 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 6

Principii de taxare

(1) În cazul în care se percep taxe pentru reutilizarea documentelor, taxele respective se limitează la costurile marginale suportate în legătură cu reproducerea, punerea la dispoziție și difuzarea.

(2) Alineatul (1) nu se aplică:

(a) organismelor din sectorul public obligate să genereze venituri pentru a acoperi o parte semnificativă a costurilor lor legate de îndeplinirea misiunii de serviciu public care le revine;

(b) cu titlu de excepție, documentelor pentru care organismul din sectorul public în cauză este obligat să genereze venituri suficiente pentru a acoperi o parte semnificativă a costurilor aferente colectării, întocmirii, reproducerii și difuzării lor. Cerințele respective sunt definite prin lege sau prin alte norme obligatorii din statul membru. În lipsa unor astfel de norme, cerințele se definesc în conformitate cu practica administrativă obișnuită din statul membru în cauză;

(c) bibliotecilor, inclusiv bibliotecilor universitare, muzeelor și arhivelor.

(3) În cazurile menționate la alineatul (2) literele (a) și (b), organismele din sectorul public în cauză calculează cuantumul total al taxelor pe baza unor criterii obiective, transparente și verificabile, care urmează să fie stabilite de statele membre. Venitul total obținut de organismele respective prin punerea la dispoziție a documentelor și autorizarea reutilizării lor în perioada contabilă corespunzătoare nu depășește costul colectării, întocmirii, reproducerii și difuzării, la care se adaugă un profit rezonabil. Taxele se calculează în conformitate cu principiile contabile aplicabile organismelor din sectorul public în cauză.

(4) În cazul în care organismele din sectorul public menționate la alineatul (2) litera (c) impun taxe, venitul total obținut prin punerea la dispoziție a documentelor și autorizarea reutilizării lor în perioada contabilă corespunzătoare nu depășește costul colectării, întocmirii, reprodu-

cerii, difuzării, conservării și obținerii autorizației de a utiliza opere protejate prin drepturi, la care se adaugă un profit rezonabil. Taxele se calculează în conformitate cu principiile contabile aplicabile organismelor din sectorul public în cauză.”

7. Articolul 7 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 7

Transparență

(1) În cazul taxelor standard pentru reutilizarea documentelor deținute de organisme din sectorul public, orice condiție aplicabilă și cuantumul real al respectivelor taxe, inclusiv baza de calcul a acestor taxe, sunt prestabilite și publicate, prin mijloace electronice ori de câte ori este posibil și adecvat.

(2) În cazul altor taxe pentru reutilizare decât cele menționate la alineatul (1), organismul în cauză din sectorul public indică în prealabil factorii care sunt luați în considerare la calcularea taxelor în cauză. La cerere, organismul în cauză din sectorul public indică și modul în care au fost calculate aceste taxe în legătură cu respectiva cerere de reutilizare.

(3) Cerințele menționate la articolul 6 alineatul (2) litera (b) sunt prestabilite. Acestea se publică prin mijloace electronice ori de câte ori este posibil și adecvat.

(4) Organismele din sectorul public se asigură că persoanele care adresează cereri de reutilizare a documentelor sunt informate cu privire la căile de atac disponibile pentru deciziile sau practicile care îi privesc.”

8. La articolul 8, alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Organismele din sectorul public pot acorda permisiunea reutilizării necondiționate sau pot impune o serie de condiții, dacă este cazul prin intermediul unei licențe. Condițiile respective nu trebuie să limiteze în mod inutil posibilitățile de reutilizare și nu trebuie utilizate pentru restricționarea concurenței.”

9. Articolul 9 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 9

Măsurile practice

Statele membre adoptă măsuri practice care să faciliteze căutarea documentelor disponibile pentru reutilizare, cum ar fi listele de resurse ale principalelor documente, împreună cu metadatele relevante, accesibile, în cazurile în care acest lucru este posibil și oportun, online și în formate prelucrabile automat, și situri portal cu legături spre listele de resurse. În cazurile în care acest lucru este posibil, statele membre facilitează căutarea în mai multe limbi a documentelor.”

10. Articolul 11 se modifică după cum urmează:

(a) la alineatul (2) se introduce următorul paragraf:

„Digitalizarea resurselor culturale nu intră sub incidența prezentului alineat.”;

(b) se introduce următorul alineat:

„(2a) Fără a aduce atingere alineatului (1), în cazul în care un drept exclusiv privește digitalizarea resurselor culturale, perioada de exclusivitate nu depășește, în general, 10 ani. În cazul în care perioada respectivă depășește 10 ani, durata acesteia face obiectul unei revizui pe parcursul celui de al 11-lea an și, ulterior, dacă este cazul, o dată la șapte ani.

Acordurile prin care se stabilesc drepturile exclusive menționate la primul paragraf sunt transparente și se fac publice.

În cazul în care există un drept exclusiv menționat la primul paragraf, organismul din sectorul public în cauză primește în mod gratuit, ca parte a acordurilor respective, o copie a resurselor culturale digitalizate. Copia respectivă este disponibilă în scopul reutilizării la expirarea perioadei de exclusivitate.”;

(c) alineatul (3) se înlocuiește cu următorul text:

„(3) Acordurile de exclusivitate în vigoare la 1 iulie 2005 cărora nu li se aplică excepțiile prevăzute la alineatul (2) încetează la sfârșitul contractului sau, în orice caz, la 31 decembrie 2008 cel târziu.”;

(d) se adaugă următorul alineat:

„(4) Fără a aduce atingere alineatului (3), acordurile de exclusivitate în vigoare la 17 iulie 2013 care nu se încadrează la excepțiile prevăzute în conformitate cu alineatele (2) și (2a) încetează la sfârșitul contractului sau, în orice caz, cel mai târziu la 18 iulie 2043.”

11. Articolul 13 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 13

Revizuirea

(1) Comisia revizuieste modul de punere în aplicare a prezentei directive până la 18 iulie 2018 și comunică rezultatele respectivei revizuii Parlamentului European și Consiliului, însoțite de eventualele propuneri de modificare a directivei.

(2) O dată la trei ani, statele membre prezintă Comisiei un raport privind informațiile din sectorul public disponibile în vederea reutilizării, condițiile în care sunt puse la dispoziție respectivele informații și practicile în materie de căi de atac. Pe baza respectivului raport, care se face public, statele membre întreprind o revizuire a punerii în aplicare a articolului 6, în special în ceea ce privește impunerea de taxe superioare costului marginal.

(3) Revizuirea menționată la alineatul (1) are ca obiect în special domeniul de aplicare și impactul prezentei directive, inclusiv măsura în care a crescut reutilizarea documentelor din sectorul public, efectele principiilor aplicate taxării și reutilizarea textelor oficiale cu caracter legislativ și administrativ, interacțiunea dintre normele referitoare la protecția datelor cu caracter personal și posibilitățile de reutilizare, precum și posibilitățile viitoare de a aduce îmbunătățiri bune funcționării a pieței interne și de dezvoltare a industriei europene a conținutului.”

Articolul 2

(1) Până la 18 iulie 2015 statele membre adoptă și publică actele cu putere de lege și actele administrative necesare pentru a se conforma prezentei directive. Statele membre informează de îndată Comisia cu privire la aceasta.

Statele membre pun în aplicare respectivele acte începând cu 18 iulie 2015.

(2) Atunci când statele membre măsurile respective, ele cuprind o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o asemenea trimitere la data publicării lor oficiale. Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a acestei trimiteri.

Articolul 3

Prezenta directivă intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Articolul 4

Prezenta directivă se adresează statelor membre.

Adoptată la Bruxelles, 26 iunie 2013.

Pentru Parlamentul European
Președintele
M. SCHULZ

Pentru Consiliu
Președintele
A. SHATTER